

כשיש יחוד זו"ן ז"א בשלמות ובשמחה משפיע שפע רב

בְּסִפְרָא דְרַב הַמְּנוּנָא סָבָא אָמַר, ובספרו של רב המנונא סבא כתוב

כָּל זְמַנָּא דְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל אֶשְׁתַּכַּח בֵּיהּ

בְּקוּדְשָׁא בְרִידָה הוּא, שכל זמן שכנסת ישראל שהיא השכינה נמצאת ביחד

עם הקב"ה שהוא ז"א **כְּבִיכּוּל קְדֻשָּׁא בְרִידָה הוּא בְּשְׁלִימוֹ**, שכביכול

נמצא הקב"ה בשלמות לפי שזו"ן הם שני חצאים שכל אחד משתלם בחלק חברו (רמ"ק)

וְרַעֲי בְרַעוּתָא לֵיהּ (וְלֹא־חֲרַנִּין וְזוּ לֵיהּ) לְגַרְמִיּוּהּ, והוא רועה ברצון לו

לעצמו **מִתְהוּא יְנִיקוּ דְחֵלְבָא (ס"א דְמִלְכָּא) דְאֵימָא עֲלָתָהּ**,

מאותה יניקת החלב והשפע שהוא מקבל מאמא העליונה **וּמִתְהוּא יְנִיקוּ**

דְאֵיהוּ יְנִיק, ומהיניקה שהוא יונק מאמא **אֶשְׁקִי לְכָל שְׂאֵר אַחֲרַנִּין**,

וְיְנִיק לִזְוִן. הוא משקה ומשפיע לכל שאר הספירות והעולמות שתחתיו והוא מניק

אותם **וְאוּלִּיפְנָא דְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן**, ולמדנו שאמר הרשב"י **כָּל**

זְמַנָּא דְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל אֶשְׁתַּכַּחַת בְּקוּדְשָׁא בְרִידָה הוּא,

שכל זמן שכנסת ישראל שהיא השכינה נמצאת עם הקב"ה שהוא ז"א **קְדֻשָּׁא בְרִידָה**

הוּא בְּשְׁלִימוֹ, אז הקב"ה שהוא ז"א מצוי בשלמות **בְּחֻדוֹהּ בְּרַכָּאן**

בֵּיהּ שְׂרִיין, ובשמחה והברכות שרויות בו **וְנִפְקִין מִנֵּיהּ לְכָל שְׂאֵר**

אַחֲרַנִּין. ויוצאות ממנו השפע והברכות לכל שאר הספירות והעולמות האחרים

שתחתיו **וְכָל זְמַנָּא דְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל לֹא אֶשְׁתַּכַּחַת בֵּיהּ**

בְּקוּדְשָׁא בְרִידָה הוּא, וכל זמן שכנסת ישראל שהיא השכינה לא נמצאת ביחד

עם הקב"ה שהוא ז"א **בְּכִיכֹל בְּרִכָּאן אַתְּמִנְעוּ מִיָּה וּמִכָּל שְׂאֵר אַחֲרֵיָּיִן**. אז כביכול הברכות נמנעות ממנו ומכל שאר הספירות והעולמות שתחתיו.

בכל מקום שלא נמצאים בחינת זכר ונקבה הברכות לא שורות

וְרָזָא דְּמַלְתָּא, וסוד הדבר הוא **בְּכָל אֶתֶר דְּלֵא אֲשַׁתְּכַח דְּכֹר וְנוֹקְבָא**, שבכל מקום שלא נמצאים בחינת זכר ונקבה **בְּרִכָּאן לֵא**

שְׂרָאן עֲלוּי, אז הברכות לא שורות עליו לפי שכל אחד מהם הוא רק חצי גוף (רמ"ק)

וְעַל דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא גְּעִי וּבְכִי, [קנה] ועל זה שנפרדת ממנו

השכינה הקב"ה גועה ובוכה **כְּמָה דְּאֵת אָמַר** כמו שנאמר (ירמיה כ"ה) **שְׂאֵג**

יִשְׂאֵג עַל נְוָהוּ. שנהוהו היא השכינה **וּמֵאֵי אֹמַר**, ומה אומר הקב"ה באותו

הזמן **אֹי שְׂהַחֲרַבְתִּי אֶת בֵּיתִי וְשַׂרְפְּתִי אֶת הַיְכָלִי וְכוּ'**.

שהפרדתי והוצאתי ממני את השכינה ואז עם ישראל הלכו לגלות עם השכינה.

בזמן הגלות דואגת השכינה לז"א

וּבְשַׁעֲתָא (דף י"ז ע"ב) **דְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל נִפְקַת בְּגִלּוּתָא**,

אִמְרַת קַמִּיהָ, ובשעה שכנסת ישראל שהיא השכינה יוצאת

לגלות אז היא אומרת לפני הז"א **הַגִּידָה לִי שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי אֲנִתָּ**

רְחִימָא דְּנִפְשָׁאִי, תגיד לי בבקשה שאתה אהוב נפשי **אֲנִתָּ דְּכָל**

רְחִימוּ דְּנִפְשִׁי בְּךָ. איכה תרעה, אתה שכל אהבת נפשי היא בך

[קנה] וזהו לאחר הצות לילה שאז השכינה יורדת לעולם הבריאה (דמשק אליעזר).

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

שפירושו **אִיךָ תִּזְוֶן גְּרָמְךָ, מֵעַמִּיקָא דְנַחְלָא דְלֵא פְּסִיק**. איך תזון את עצמך מעמקי הנחל שהוא לא מפסיק שהוא הבינה (רמ"ק) **אִיךָ תִּזְוֶן גְּרָמְךָ מִנְּהִירוֹ דְעֵדֶן עֲלָאָה**. ואיך תזון את עצמך מהארת הגן עדן העליון שהוא הכתר המאיר בחכמה (רמ"ק) ומש"כ בפסוק **אִיכָּה תִּרְבִּיץ בַּצְּהָרִים, אִיךָ תִּזְוֶן לְכָל אֵינֹן אַחֲרַיִן דְּאַשְׁתְּקִיין מִנְּךָ תְּדִירָא**. שאיך תזון את כל אותם האחרים שהם מושקים ומושפעים ממך תמיד.

השכינה מצרה איך תתקיים בגלות ללא ז"א ותדאג לעם ישראל בניה **וְאֵנָּה הִוִּינָא אֶתְזִנָּא מִנְּךָ בְּכָל יוֹמָא, וּמִשְׁתְּקִיָּא** וכן אני השכינה הייתי ניזונת ממך בכל יום ויום והייתי מושקת ממך, **וְאַשְׁקִינָא לְכָל אֵינֹן תַּתְּאִי**, והייתי משקה ומשפיעה לכל אלו השרים התחתונים הממונים על הנהגת העולם ובכללם גם את שרי אומות העולם שגם הם מקבלים את השפע מהשכינה (רמ"ק) **וְיִשְׂרָאֵל אֶתְזִנּוּ בֵּי, וְיִשְׂרָאֵל אֶתְזִנּוּ בֵּי**, וכן עם ישראל ניזון על ידי **וְהַשְׁתָּא** שאני נמצאת בגלות **שְׁלָמָה אֶהֱיָה כְּעוֹטְיָהּ, שפירושו אִיךָ אֶהֱיָה מְתַעֲטָפָא, בְּלֵא בְּרַכָּאן**, איך אהיה מתעטפת בלי הברכות **בְּדַ יְצַטְרַכּוּן אֵינֹן בְּרַכָּאן, וְלֵא יִשְׁתַּכְּחוּן בִּידֵי**. כאשר יצטרכו התחתונים לאלו הברכות והן לא יהיו בידי ומש"כ **עַל עֲדָרֵי חֲבָרִידָא**, פירושו

אור הרשב"י

אליהם משא"כ לאומות העולם השפע שלהם נקרא משקה לפי שהיא נותנת את השפע לשרים שלהם כדי לתנו להם. (רמ"ק).

לעם ישראל השפע שלהם נקרא מזון מכיוון שהיא נותנת להם ישירות לצורך עצמם בלי אמצעות שר שמעביר להם את השפע

הלימוד היומי

הַיֵּאֵךְ אִיקוּם עַל־יְהוָה, וְלֹא אֶהְיֶה רֵעִיָּא לְהוָה, וְזָנֵא לְהוָה.
 איך אני עומדת עליהם ולא אהיה הרועה שלהם ולזון את אותם הנקראים עֲדָרֵי
 חֲבֵרֵיךָ, אֲלֵיִן אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּאֵינּוֹן בְּנֵי אַבְהָן, ומבאר שעדרי
 חבריך הם עם ישראל שהם בני האבות הקדושים דְּאֵינּוֹן רְתִיכָא קְדִישָׁא
 לְעִילָא. שהאבות הם מרכבה קדושה למעלה והם חברים לקב"ה כמו שכתוב למען אחי

ורעי שהקב"ה נעשה חבר ושותף לעובד ה' (רמ"ק).

הקב"ה נותן עצה לשכינה להמשיך השפע ע"י הצדיקים והתינוקות דבית רבן
 אָמַר לִיָּה קְדִישָׁא בְרִיךְ הוּא, לשכינה שְׂבוּק אַנְתְּ דִּידִי,
 תעזבי את השפע שמגיע לי דְּהָא דִּידִי מְלָה טְמִירָא הוּא
 לְאַתִּידַע. שהרי את השפע שלי הוא סוד נעלם ונסתר לידע אותו לפי שלז"א יש לו

מלכות פרטית שאינה נפרדת ממנו בכלל ודרכה יש לו קצת יניקה וקבלת השפע אולם
 בשכינה יש פגם גדול שנפרדת מז"א אַבְל אִם לֹא תִדְעִי לָךְ, פירושו
 לְגַרְמָךְ, הֲרִי לָךְ עֵיטָא. הַיִּפָּה בְנָשִׁים, שאם לא תדעי להמשיך
 לעצמך בגלות את השפע אליך הרי לך עצה מה לעשות בגלות ואומר את העצה ליפה
 בנשים שהיא השכינה כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר והראיה לדבר הוא כמו שנאמר הַנֶּזֶךְ
 יָפָה רֵעִיתִי. דהיינו השכינה צְאִי לָךְ בְּעַקְבֵי הַצֵּאן, שפירושו
 אֲלֵיִן אֵינּוֹן צְדִיקֵיָא, דְּאֵינּוֹן נְדָשִׁין בֵּין עַקְבֵּין, שהם הצדיקים
 הנידושים ביסורים בגלות בין העקבים ובכל זאת הם לומדים תורה מתוך הדחק
 וּבְגִינֵיהוֹן יְהִיב לָךְ חֵילָא לְקִיָּמָא. ובגללם ינתן לך השכינה כח

הלימוד היומי